

Zpět na média

Miloš Skalka: Sleeve-note na obalu profilové desky Jasná zpráva, vydané Supraphonem v roce 1988

Výjimečná obrazotvornost a představivost Pavla Vrby, jeho poetický slovník, bezpečná práce s mateřštinou (včetně kouzelných novotvarů), dar vidění poezie v každodenních věcech a přiběžích jdoucí ruku v ruce s bezpečnou znalostí „řemesla“ – to vše staví Vrba mezi naši nepříliš početnou textařskou špičku.

Pochopitelně, jiné náměty a jiný slovník používá pro běžné šlágrové popěvky, jinak zpracovává náročnější rocková témata (a zřejmě nejvíc se mu líbí v rozměrnějších rockových plochách, jak je předvedl třeba ve spolupráci s Bohemií, M. Efektem nebo brněnskými Synkopami). Ale i v písničkách pro běžnou, vlastně každodenní spotřebu se Vrba nikterak nezpronevřuje svému básnickému založení a i sem zhusta proniká jeho osobitá poetika.

Vzhledem k tomu, že tato strana desky (nechci říkat druhá, protože každá strana alba je vlastně stranou A) představuje Vrbovu tvorbu v rockové oblasti, zajímal mě autorův vztah k tomuto hudebnímu žánru. A tady je odpověď: „Psaní pro rockové soubory jsem vnitřně pro sebe vždycky preferoval. Dokonce si myslím, že podobně jako o době Scotta Fitzgeralda se hovoří jako o jazzovém věku, prožíváme nyní éru rocku... A to nejen v muzice, ale stejně tak v literatuře, ve výtvarném umění, ve filmu, na divadle. Rock pro mne představuje životní filozofii. A také tvorbu, kde mohu být daleko víc za sebe. To neznamená, že by texty ve středním proudu nemohly být chytré – ale napadá mě paralela s divadlem; střední proud je vlastně divadlo kostymované, rock představuje současnou, civilní inscenaci. Rock je ve své nejkvalitnější podobě vlastně jakýmsi seizmografem doby, ve které žijeme. A kterou žijeme. Textoval jsem několik větších rockových ploch, což byla příležitost k většímu využití básnické stavebnosti. Na rozdíl od běžného písničkového textu, který musí být přehledný a jasný na první poslech. Což je v pořádku. Je rozdíl mezi jednoduchostí a prostoduchostí. Když je věc jednoduchá, nic proti tomu. Ale jsem přece jenom založením takový, že mě přitahují věci, které nejdou tak snadno a se kterými se musí člověk potrápiti.“

Pavel Vrba napsal něco přes půl tisícovky textů. Těch dvanáct, které přináší toto album, dokazuje jeho nevšední talent, námětový rozlet a dokonalou znalost textařské profese. Kolekce připomíná neuvěřitelné autorovy padesátiny.

[Zpět na začátek textu](#)